

17. Vocate nomen Pharaonis regis Aegypti, tumultum adduxit tempus.

18. Vivo ego (inquit rex, Dominus exercituum nomen eius) quoniam sicut Thabor in montibus, & sicut Carmelus in mari, veniet.

19. Vasa transmigrationis fac tibi habitatrix filia Aegypti: quia Memphis in solitudine erit, & deseretur, & inhabitabilis erit.

20. Vitula elegans atque formosa Aegyptus: stimulator ab Aquilone veniet ei.

21. Mercenarii quoque eius, qui versabantur in medio eius, quasi vituli saginati versi sunt, & fugerunt simul, nec stare potuerunt: quia dies interfectionis eorum venit super eos, tempus visitationis eorum.

22. Vox eius quasi aeris sonabit: quoniam cum exercitu properabunt, & cum securibus venient ei, quasi cadentes ligna.

23. Succiderunt saltum eius, ait Dominus, qui supputari non potest: multiplicati sunt super locustas, & non est eis numerus.

24. Confusa est filia Aegypti, & tradita in manu populi Aquilonis.

25. Dixit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego visitabo super tumultum Alexandriae, & super Pharaonem, & super Aegyptum, & super deos eius, & super reges eius, & super Pharaonem, & super eos, qui confidunt in eo.

26. Et dabo eos in manu quaerentium animam eorum, & in manu Nabuchodonosor regis Babylonis, & in manus fervorum eius: & post haec habitabitur sicut diebus pristinis, ait Dominus.

* V. Ezech. 29. 13.

* Isai. 43. 1. & 44. 2.

27. * Et tu ne timeas serve meus Iacob, & ne paveas Israel: quia ecce ego salvum te faciam de longinquo, & semen tuum de terra captivitatis tuae: & revertetur Iacob, & requiescet, & prosperabitur: & non erit qui exterreat eum.

28. Et tu noli timere serve meus Iacob, ait Dominus: quia tecum ego sum, quia ego consumam cunctas gentes, ad quas eieci te: te vero non consumam, sed castigabo te in iudicio, nec quasi innocenti parcam tibi.

CAPUT XLVII.

Vastatio praedicitur Palaesthinorum, Tyri, Sidonis, Gaza, & Ascalonis.

1. Quid factum est verbum Domini ad Ieremiam prophetam contra Palaesthinos, antequam percuteret Pharaon Gazam:

2. Haec dicit Dominus: Ecce aquae ascen-

dunt ab Aquilone, & erunt quasi torrens inundans, & operient terram, & plenitudinem eius, urbem & habitatores eius: clamabunt homines, & ululabunt omnes habitatores terrae

3. a strepitu pompae armorum, & bellatorum eius, a commotione quadrigarum eius, & multitudine rotarum illius. Non respexerunt patres filios manibus dissolutis

4. pro adventu diei, in quo vastabuntur omnes Philisthiim, & dissipabitur Tyrus, & Sidon cum omnibus reliquis auxiliis suis. depopulatus est enim Dominus Palaesthinos, * reliquias insulae Cappadociae. * Dent. 2. 23. Amos 9. 7.

5. Venit calvitium super Gazam: contuit Ascalon, & reliquiae vallis earum, usquequo concideris?

6. O mucro Domini usquequo non quiesces? Ingredere in vaginam tuam, refrigerare, & file.

7. Quomodo quiescet cum Dominus praeeperit ei adversus Ascalonem, & adversus maritimas eius regiones, ibique condixerit illi?

CAPUT XLVIII.

Praedicit Dominus vastationem Moab, & omnium urbium eius, sed in novissimis diebus captivitatem ipsorum relaxandam: maledictus dicitur faciens opus Domini fraudulenter, & gladium suum a sanguine prohibens.

1. AD Moab haec dicit Dominus exercituum Deus Israel: Vae super Nabo, quoniam vastata est, & confusa: capta est Cariathaïm: confusa est fortis, & tremuit.

* V. Supr. 27. & Ezech. 25.

2. Non est ultra exultatio in Moab contra Hesebon: cogitaverunt malum. Venite, & disperdamus eam de gente. ergo silens conticesces, sequeturque te gladius.

3. Vox clamoris de Oronaïm: vastitas, & contritio magna.

4. Contrita est Moab: annunciate clamorem parvulis eius.

5. Per ascensum enim Luith plorans ascendet in fletu: quoniam in descensu Oronaïm hostes ululatum contritionis audierunt:

6. Fugite, salvate animas vestras: & eritis quasi myricae in deserto. * Supr. 17. 6.

7. Pro eo enim quod habuisti fiduciam in munitionibus tuis, & in thesauris tuis, tu quoque capieris: & ibit Chamos in transmigrationem, sacerdotes eius, & principes eius simul.

8. Et

8. Et veniet praedo ad omnem urbem, & urbs nulla salvabitur: & peribunt valles, & dissipabuntur campestria: quoniam dixit Dominus:

9. Date florem Moab, quia florens egredietur: & civitates eius desertae erunt, & inhabitabiles.

10. Maledictus, qui facit opus Domini fraudulenter: & maledictus, qui prohibet gladium suum a sanguine.

11. Fertilis fuit Moab ab adolescentia sua, & requievit in facibus suis: nec transfusus est de vase in vas, & in transmigrationem non abiit: idcirco permanfit gustus eius in eo, & odor eius non est immutatus.

12. Propterea ecce dies veniunt, dicit Dominus: & mittam ei ordinatores, & stratores laguncularum, & sternent eum, & vasa eius exhaurient, & lagunculas eorum collident.

* 3. Reg. 12. 29.

* Isai. 16. 6.

13. Et confundetur Moab a Chamos, sicut confusa est domus Israel a Bethel, in qua habebat fiduciam.

14. Quomodo dicitis: * Fortes sumus, & viri robusti ad praeliandum?

15. Vastata est Moab, & civitates illius succiderunt: & electi iuvenes eius descenderunt in occisionem: ait rex, Dominus exercituum nomen eius.

16. Prope est interitus Moab ut veniat: & malum eius velociter accurret nimis.

17. Consolamini eum omnes, qui estis in circuitu eius, & universi, qui scitis nomen eius, dicitis: Quomodo confracta est virga fortis, baculus gloriosus?

18. Descende de gloria, & sede in siti habitatio filiae Dibon: quoniam vastator Moab ascendit ad te, dissipavit munitiones tuas.

19. In via sta, & prospice habitatio Aroer: interroga fugientem: & ei, qui evasit, dic: Quid accidit?

20. Confusus est Moab, quoniam victus est: ululate, & clamate, annunciate in Arnon, quoniam vastata est Moab.

21. Et iudicium venit ad terram campestrem: super Helon, & super Iasa, & super Mephaath,

22. & super Dibon, & super Nabo, & super domum Deblathaïm,

23. & super Cariathaïm, & super Bethgamul, & super Bethmaon,

24. & super Carioth, & super Bosra: & super omnes civitates terrae Moab, quae longae, & quae prope sunt.

25. Abscissum est cornu Moab, & bra-

chium eius contritum est, ait Dominus. 26. Inebriate eum, quoniam contra Dominum erectus est: & allidet manum Moab in vomitu suo, & erit in derisum etiam ipse:

27. fuit enim in derisum tibi Israel: quasi inter fures reperisses eum: propter verba ergo tua, quae adversum illum locutus es, captivus duceris.

28. Relinquire civitates, & habitate in petra habitatores Moab: & estote quasi columba nidificans in summo ore foraminis.

29. * Audivimus superbiam Moab, superbus est valde: sublimitatem eius, & arrogantiam, & superbiam, & altitudinem cordis eius. * Isai. 16. 6.

30. Ego scio, ait Dominus, iactantiam eius: & quod non sit iuxta eam virtus eius, nec iuxta quod poterat conata sit facere.

31. Ideo super Moab eiulabo, & ad Moab universam clamabo, ad viros muri fictilis lamentantes.

32. De planctu Iazer plorabo tibi vinea Sabama: propagines tuae transferunt mare, usque ad mare Iazer pervenerunt: super messem tuam, & vindemiam tuam praedo irruit.

33. * Ablata est laetitia & exultatio de Carmelo, & de terra Moab, & vinum de torcularibus sustuli: nequaquam calcator uvae solitum celeuma cantabit. * Isai. 16. 10.

34. De clamore Hesebon usque Eleale, & Iasa, dederunt vocem suam: a Segor usque ad Oronaïm vitula conternante: aquae quoque Nemrim pessimae erunt.

35. Et auferam de Moab, ait Dominus, offerentem in excelsis, & sacrificantem diis eius.

36. Propterea cor meum ad Moab quasi tibiae resonabit: & cor meum ad viros muri fictilis dabit sonitum tibarum: quia plus fecit quam potuit, idcirco perierunt. * V. Supr. 30. & Isai. 16. 6.

37. * Omne enim caput calvitium, & omnis barba rasa erit: in cunctis manibus colligatio, & super omne dorsum cilicium. * Isai. 15. 2. Ezech. 7. 18.

38. Super omnia tecta Moab, & in plateis eius omnis planctus: quoniam contrivi Moab sicut vas inutile, ait Dominus.

39. Quomodo victa est, & ululaverunt? quomodo deiecit cervicem Moab, & confusus est? eritque Moab in derisum, & in exemplum omnibus in circuitu suo.

40. Haec dicit Dominus: Ecce quasi aquila volabit, & extendet alas suas ad Moab.

41. Capta est Carioth, & munitiones comprehensæ sunt: & erit cor fortium Moab in die illa, sicut cor mulieris parturientis.

42. Et cessabit Moab esse populus: quoniam contra Dominum gloriatus est.

43. Pavor, & fovea, & laqueus super te o habitator Moab, dicit Dominus.

* Isai. 24. 18. 44. * Qui fugerit à facie pavoris, cadet in foveam: & qui conscenderit de fovea, capietur laqueo: adducam enim super Moab annum visitationis eorum, ait Dominus.

45. In umbra Hesebon steterunt de laqueo fugientes: quia ignis egressus est de Hesebon, & flamma de medio Seon, & devorabit partem Moab, & verticem filiorum tumultus.

46. Væ tibi Moab, periisti popule Chamos: quia comprehensi sunt filii tui, & filia tua in captivitatem.

47. Et convertam captivitatem Moab in novissimis diebus, ait Dominus. Huc usque iudicia Moab.

CAPUT XLIX.

Desolatio Ammon, Idumææ, Damasci, Cedar, regnorumque Asor & Ælam præ-nunciatur; captivitas autem filiorum Ammon ac Ælam tandem solvenda.

Vid. supr. 1. 27. & Ezech. 25. AD filios Ammon. Hæc dicit Dominus: Numquid non filii sunt Israël? aut heres non est ei? Cur igitur hereditate possedit Melchom, Gad; & populus eius in urbibus eius habitavit?

2. Ideo ecce dies veniunt, dicit Dominus: & auditum faciam super Rabbath filiorum Ammon fremitum prælij, & erit in tumulum dissipata, filiaque eius igni succendentur, & possidebit Israël possessores suos, ait Dominus.

3. Ulula Hesebon, quoniam vastata est Hai. clamate filia Rabbath, accingite vos ciliciis: plangite & circuite per sepes: quoniam Melchom in transmigrationem ducetur, sacerdotes eius, & principes eius simul.

4. Quid gloriaris in vallibus? defluxit vallis tua filia delicata, quæ confidebas in thesauris tuis, & dicebas: Quis veniet ad me?

5. Ecce ego inducam super te terrorem, ait Dominus Deus exercituum, ab omnibus qui sunt in circuitu tuo: & dispergemini singuli à conspectu vestro, nec erit qui congreget fugientes.

6. Et post hæc reverti faciam captivos filiorum Ammon, ait Dominus.

7. Ad Idumæam. Hæc dicit Dominus exercituum: Numquid non ultra est sapientia in Theman? Perit consilium à filiis, inutilis facta est sapientia eorum.

8. Fugite & terga vertite, descendite in voraginem habitatores Dedan: quoniam perditionem Esau adduxi super eum, tempus visitationis eius.

9. Si vindemiatore venissent super te, non reliquissent racemum: si fures in nocte, rapuissent quod sufficeret sibi.

10. Ego verò discoopereui Esau, revelavi abscondita eius, & celari non poterit: vastatum est semen eius, & fratres eius, & vicini eius, & non erit.

11. Relinque pupillos tuos: ego faciam eos vivere: & viduæ tuæ in me sperabunt.

12. Quia hæc dicit Dominus: Ecce quibus non erat iudicium ut biberent calicem, bibentes bibent: & tu quasi innocens relinqueris? non eris innocens, sed bibens bibes.

13. Quia per memetipsum iuravi, dicit Dominus, quod in solitudinem, & in opprobrium, & in desertum, & in maledictionem erit Bosra: & omnes civitates eius erunt in solitudines sempiternas.

14. * Auditum audi vi à Domino, & * Abd. 1. 1. legatus ad Gentes missus est: Congregamini, & venite contra eam, & consurgamus in prælium:

15. Ecce enim parvulum dedi te in Gentibus contemptibilem inter homines.

16. Arrogantia tua decepit te, & superbia cordis tui: qui habitas in cavernis petra, & apprehendere niteris altitudinem collis. * cum exaltaveris quasi aquila nidum tuum, indè detraham te, dicit Dominus. * Abd. 1. 4.

17. Et erit Idumæa deserta: omnis qui transibit per eam, stupebit, & sibilabit super omnes plagas eius.

18. * Sicut subversa est Sódoma, & Gomorrha, & vicina eius, ait Dominus: non habitabit ibi vir, & non incolet eam filius hominis. * Gen. 19. 20.

19. * Ecce quasi leo ascendet de superbia Iordanis ad pulchritudinem robustam: quia subito currere faciam eum ad illam: & quis erit electus, quem praponam ei? quis enim similis mei? & quis sustinebit me? * & quis est iste pastor, qui resistat vultui meo? * Infr. 50. 44. * Job. 41. 1.

20. Propterea audite consilium Domini, quod iniit de Edom: & cogitationes eius, quas

Anno M. 3417. Ant. Chr. 587. V. Ezech. 25. 12.

quas cogitavit de habitatoribus Theman: Si non deiecerint eos parvuli gregis, nisi dissipaverint cum eis habitaculum eorum.

21. A voce ruinae eorum commota est terra: clamor in Mari rubro auditus est vocis eius.

22. Ecce quasi aquila ascendet, & avolabit: & expandet alas suas super Bosran: & erit cor fortium Idumææ in die illa, quasi cor mulieris parturientis.

23. Ad Damascum: Confusa est Emath, & Arphad: quia auditum pessimum audierunt, turbati sunt in mari: præ solitudine quiescere non potuit.

24. Dissoluta est Damascus, versa est in fugam, tremor apprehendit eam: angustia & dolores tenuerunt eam quasi parturientem.

25. Quomodo dereliquerunt civitatem laudabilem, urbem lætitiæ!

26. Ideo cadent iuvenes eius in plateis eius: & omnes viri prælij conticescent in die illa, ait Dominus exercituum.

27. Et succendam ignem in muro Damasci, & devorabit mœnia Benadad.

28. Ad Cedar, & ad regna Asor, quæ percussit Nabuchodonosor rex Babylonis. Hæc dicit Dominus: Surgite, & ascendite ad Cedar, & vastate filios Orientis.

29. Tabernacula eorum, & greges eorum capient: pelles eorum, & omnia vasa eorum, & camelos eorum tollent sibi: & vocabunt super eos formidinem in circuitu.

30. Fugite, abite vehementer, in voraginibus sedete, qui habitatis Asor, ait Dominus: iniiit enim contra vos Nabuchodonosor rex Babylonis consilium, & cogitavit adversum vos cogitationes.

31. Consurgite, & ascendite ad gentem quietam, & habitantem confidenter, ait Dominus, non ostia, nec vectes eis: soli habitant.

32. Et erunt cameli eorum in direptionem, & multitudo iumentorum in prædam: & dispergam eos in omnem ventum, qui sunt attonsi in comam: & ex omni confinio eorum adducam interitum super eos, ait Dominus.

33. Et erit Asor in habitaculum draconum, deserta usque in æternum: non manebit ibi vir, nec incolet eam filius hominis.

34. Quod factum est verbum Domini ad Ieremiam prophetam adversus Ælam in principio regni Sedecia regis Iuda, dicens:

* Ann. M. 3405. Ant. Chr. 599. Eli-mais pro-

35. Hæc dicit Dominus exercituum: Ecce ego confringam arcum Ælam, & summam fortitudinem eorum.

36. Et inducam super Ælam quatuor ventos à quatuor plagis cæli: & ventilabo eos in omnes ventos istos: & non erit gens, ad quam non perveniant profugi Ælam.

37. Et pavere faciam Ælam coram inimicis suis, & in conspectu quærentium animam eorum: & adducam super eos malum, iram furoris mei, dicit Dominus: & mittam post eos gladium donec consumam eos.

38. Et ponam solium meum in Ælam, & perdam indè reges & principes, ait Dominus.

39. In novissimis autem diebus reverti faciam captivos Ælam, dicit Dominus.

coniungentibus. Isai 21. 2. Sublato rege eorum, sub Cyro. Deus in Ælam solium suum reposuit: eiusque metropolis Susa, Perfarum facta est regia, ut nos docet Strabo, lib. 15.

CAPUT L.

Babylon que in captivitate affligit filios Israël, his in terram suam feliciter reductis, penitus vastabitur à regibus Aquilonis.

1. † Verbum, quod locutus est Dominus de Babylone, & de terra Chaldæorum in manu Ieremiæ propheta.

2. Annunciate in Gentibus, & auditum facite: levate signum, prædicate, & nolite celare: dicite: Capta est Babylon, confusus est Bel, victus est Merodach, confusa sunt sculptilia eius, superata sunt idola eorum.

3. Quoniam ascendit contra eam gens ab Aquilone, quæ ponet terram eius in solitudinem: & non erit qui habitet in ea ab homine usque ad pecus: & moti sunt, & abierunt.

4. In diebus illis, & in tempore illo, ait Dominus: venient filii Israël, ipsi & filii Iuda simul: ambulantes & flentes prope-rabunt, & Dominum Deum suum quærent.

5. In Sion interrogabunt viam, huc facies eorum. Venient, & apponentur ad Dominum federe sempiterno, quod nulla oblivione delebitur.

6. Grex perditus factus est populus meus: pastores eorum seduxerunt eos, feceruntque vagari in montibus: de monte in collem transferunt, obliti sunt cubilis sui.

7. Om-

vincia sita est ad fluvium Ulai sive Eulæum, cuius metropolis Susa. Eam Astyagi Nabuchodon. ademit & Chaldæorum imperio subiecit. Supr. 25. 25. cum Dan. 8. 2. Elamitis verò postea copias suas cum Medis, adversus Babylonios, sub Cyro. Deus in Ælam solium suum reposuit: eiusque metropolis Susa, Perfarum facta est regia, ut nos docet Strabo, lib. 15. † Anno M. 3409. Ant. Chr. 595. Ad eadem de Babylone vaticinia spectant, quæ prædicta iam erant ab Isai. c. 45. 46. 47. & alibi: sed quantum tempore accedebant propius, tantum distinetius revelata.